- Każda foka jest opisywana za pomocą następujących cech: nazwa gatunku, unikatowe imię, płeć, aktualny wiek. Istotne są także koligacje rodzinne fok, o których przechowujemy informacje; oznacza to, że chcemy pamiętać, kto jest czyim rodzicem, dzieckiem, siostrą czy bratem. Zdarza się, że w naszej ewidencji nie ma wszystkich takich informacji (np. foka została znaleziona na plaży i nie znamy jej rodziców).
- 2. Foki dzielimy na te, które urodziły się w fokarium (znamy wtedy dokładną datę urodzenia: dzień, miesiąc i rok), oraz te, które urodziły się na wolności, zostały znalezione i podjęto decyzję o przewiezieniu ich do fokarium. W takim przypadku pamiętamy współrzędne geograficzne miejsca znalezienia foki, datę znalezienia oraz szacunkowy wiek, określony na podstawie badań przeprowadzonych po przewiezieniu znalezionej foki do fokarium. Część znalezionych fok ma identyfikatory (i wtedy pamiętamy numer identyfikatora). W dowolnym momencie opiekun może sprawdzić wiek wybranej foki (np. w celu określenia dojrzałości płciowej), przy czym dla fok urodzonych w fokarium wiek ten jest podawany jako dokładna liczba lat, miesięcy i dni, a w przypadku fok "znalezionych" jako liczba lat, z dokładnością do pół roku.
- Ponadto, foki dzielą się ze względu na aktualne miejsce pobytu, m.in. na foki w naszym fokarium.
- Każda foka w naszym fokarium ma zapamiętaną datę ostatniego badania weterynaryjnego oraz jego wyniki (aktualną wagę i długość ciała).
- 5. Foka jest żywiona co najmniej dwiema karmami (informacje o karmie to: rodzaj, unikatowa nazwa oraz krótki opis), z których każda należy do innego rodzaju. Dla każdej z fok chcemy pamiętać, w jakim okresie i jaką dobową dawkę danej karmy otrzymywała. Jest możliwe, że po upływie pewnego czasu foka będzie karmiona tą samą karmą, którą była karmiona wcześniej. Przy ustalaniu dobowej dawki karmy należy zwrócić uwagę na to, aby jednorazowa zmiana dawkowania nie była większa niż 10% poprzedniej wartości.
- 6. Foki przebywają w basenach, które mogą zmieniać. W basenie może przebywać jednocześnie nie więcej niż 9 fok. Baseny mają określoną objętość. Pamiętana jest data ostatniej wymiany wody w każdym z basenów, przy czym kierownik fokarium co jakiś czas ustala maksymalny okres, po jakim należy wymienić wodę (jednakowy dla wszystkich basenów).
- 7. Baseny dzielą się na pobytowe i rehabilitacyjne. Każdy basen pobytowy posiada wyspę o znanej objętości (objętość wyspy nie może przekraczać 10% objętości basenu). Basen rehabilitacyjny związany jest z odpowiednim sprzętem rehabilitacyjnym, którego lista może być inna dla każdego z basenów. Aby określić ilość wody potrzebną do wymiany, w przypadku basenów pobytowych wykorzystuje się informację o objętości basenu i objętości wyspy, a w przypadku basenów rehabilitacyjnych tylko o objętości basenu.
- 8. W skład każdego basenu, zarówno pobytowego, jak i rehabilitacyjnego, wchodzą tzw. stanowiska obserwacyjne (od jednego do trzech takich stanowisk w każdym z basenów); są to części basenów, z których można łatwo obserwować foki. Każde stanowisko jest określonego typu (np. podwodne, plaża, wyspa) i ma przypisany limit oznaczający maksymalną liczbę osób, które mogą na nim pracować w tym samym czasie.
- Przyszli użytkownicy systemu (opiekunowie fok) oczekują, że system będzie miał m.in. następujące funkcje:
 - Przyjęcie nowej foki do fokarium, co wiąże się też z przydzieleniem jej do
 jednego z basenów, rejestracją badania weterynaryjnego i ustaleniem karmy.
 Funkcję można wywołać tylko wtedy, gdy istnieje pewność, że wolne jest co
 najmniej jedno miejsce w basenach fokarium.
 - Sporządzenie zestawienia wszystkich fok i ich koligacji rodzinnych (rodzice, dzieci, rodzeństwo).

Rejestracja wymiany wody w basenach

z podziałem na gatunki, uporządkowane według wieku – od najstarszej foki). Przydzielenie foki do basenu, co może wiązać się z wypisaniem jej z basenu w którym aktualnie przebywa.